

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1196/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Василије Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државни правобранилац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 59/18 од 23.11.2018. године, у седници од 03.07.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 59/18 од 23.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 59/18 од 23.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1. 1908/15 од 01.06.2017. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу исплати разлику између висине зараде на коју је имао право и висине посебне пензије коју је тужилац примао у периоду од 11.04.2014. године до 07.06.2015. године, укупно 281.705,70 динара. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 79.560,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1. 59/18 од 23.11.2018. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, као и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. У ревизији се истичу разлози који указују на погрешну примену материјалног права, али се не указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије, а због битних повреда одредаба парничног поступка, на које се ревизијом указује, посебна ревизија се не може поднети, према члану 404. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 16.06.2015. године, која је уређена поднеском од 08.07.2015. године, тужилац је тражио исплату износа од 316.575,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем крису Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић